

"Sağ qalan varmı?"

Emini hələ tələbə olduğu dövr-dən tanıyıram. Barəsində onun tələbə dostlarından eşitmişəm. Sonra imzasını mətbuatda görüb bir az da yaxından tanımışam və nəhayət günlərin bir günündə "Ədalət" qəzetində yolumuz kəsişib. Artıq onu evimin, ailəmin yaxını kimi tanıdığım-dan görüşlərimiz həmişə maraqlı olubdur. Necə deyərler, doğ-malar kimi, dostlar, həmkar kimi, söz adamı kimi. Bir-birimizə böyük saygı və diqqət göstərmişik. Onun 44 günlük müharibəmizdəki iştirakı və qalib zabit kimi yenidən sıraya qayıtması mənə özəl bir sevinc bəxş edib. Xüsusi ilə müharibənin gedişi zamanı döyüşdüyü ərazidən mənə telefon açıb "Əmi, Tuğda-yam, sizin eviniz kəndin hansı tərə-findədi?" -deməsi məni həm köv-rəltmişdi, həm də sevindirmişdi. Çünki kəndimdən, evimdən ilk xə-bəri Emin verirdi mənə.

İndi əlimdə bir kitab tutmuşam. Bu Emin Pirinin 2017-ci ildə işıq üzü gö-rən "Sağ qalan varmı?!" şeirlər kitabıdır. İsti bir avtoqraf da yazıb:

- Emin Piridən əmisi Əbülfət Mə-dətoğluna sevgilərlə. 19.12.19.

Mən bu kitab barəsində bir dəfə fi-kirlərimi oxucularla bölüşmüşəm. La-kin bugünlərdə Eminin yaradıcılığı ilə bağlı dəyərli ədəbiyyatşünas alimimiz Sərvanə Dağtumasın böyük məqalə-sini oxuyandan sonra yenidən "Sağ qalan varmı?!"-ya qayıtdım və yenidən oxudum. Gördüm ki, Emin Piri şair ki-mi çıxır-bağır salan, özünü kimlərəse tanımaq istəyən, necə deyərler, "gündəm" yaradan deyil, yəni o mə-nim bildiyim qədər sözün tək-cə şəkli-ni yox, onun mahiyyətini də bədii fikir kimi oxucu qarşısına çıxarır, şeirlərini oxuyanda ilk anda bir sadə söz düzü-mü ilə qarşılaşırsan. Düşünürsən ki, burda fərqli nə var ki. Adi sözlərdi. La-kin sözün içərisinə işıq salanda onun qatlarını görürsən və onda anlayırsan ki, bu 3-4 mısra da Emin Pirinin özəl duyğuları, özəl yanaşması oxucu göz-ləyir. Məsələn:

**Bir az sərxoşluqdan,
bir az da söhbətin şirinliyindən
qırıldı şərab badəsi
yıxılıb əlimdən.
Baxıb ötürdü
Köks ötürdü
xidmətçi xanım:
"cənab leytenant,
bu da qadın ürəyi deyil ki,
diqqətsizlikdən qırasız!"**

Yəqin ki, şeiri siz də oxuyub özü-nüzü diqqətsizliyin əlindən aldınız və diqqətinizi toplayıb nüfuz etdiniz ma-hiyyətə. Gördünüz baxış bucağını, hiss etdiniz yaşananı. Deməli, bu da

mənə görə ,artıq şairin sevgi ilə real həyatın bir müstəvidəki görüntüsünə deyil, alt qatına oxucunu çəkib apar-masıdır. Axı bütün hallarda sınan hər nədirsə, onun fərqli-fərqli yeri, məz-munu, mahiyyəti bəllidir. Onu görmə-mək, ondan yan keçmək, mən-cə mümkün deyil. Söylədiyim fikirlərin gerçək nümunəsini mən "Bıçaq" şeir-ində də görüb qəbul etmişəm:

**Namus adı qoydunuz,
Qeyrətdir dediniz,
Kəsdiniz
Qadın başlarını.
kəsirsiniz, anladığ.
Etməyin!
desək də kəsəcəksiniz.
Heç olmasa kəsməyin
mal bıçağıyla.
şirniyyat bıçağınız yoxmu?!**

Zənnimcə, bu şeiri müzakirə et-mək gerçək olanı, yəni hər birimizin bu və ya digər formada görüb bildiyi-miz reallığı çözmək kimi bir şeydir. Amma Emin Pirinin "Bıçaq" şeirində-ki məntiqi o qədər səmimi və həm də düşündürücüdür ki, onu bilən, qəbul edən, anlayan bir kimsə yəqin ki, əli-ni bıçağa atmaz.

Zərif və həm də zəif bir cinsin üs-tünə bıçaqla getməz. Mən burda özüm üçün bir məqam da dəqiqləş-dirdim.

Daha doğrusu, Eminin şeirindən tutub götürdüm. O da kobudluğun si-nonimi kimi mal bıçağını görmək, qə-bul etməkdir.

Çünki o qədər qüsurlu olmalısan ki, əlindəki bıçağın nəyə aid olduđu-nu, harada istifadə edildiyini görmə-yəsən, bilməyəsən. Deməli, görüb bil-sən onda Eminin dediyi fikirlə razıla-şarsan. Və şirniyyat bıçağı ilə bir şi-rinlik yaradarsan. Bu şirinlik isə an-laşmaqdır, əsəbini idarə etməkdir, qan tökmək deyil!!!

Bizim bir varlıq olaraq inancımız, and yerlərimiz, dualarımız var və hə-min inanclar da, dualar da nəsildən-nəsilə ötürülməklə bu gün də yaşayır, sabah da yaşayacaq da. Həmin inan-clardan biri də dualarımızdır. Özümü-zə, soyumuza, cəmiyyətimizə, milləti-mizə və sairə. Ünvanlara dualar edi-rik məqsədli şəkildə, inaclı şəkildə. Həmin dualardan birini də Emin Piri

Emin Piri 1986-cı ildə anadan olub. Bakı Dövlət Universitetinin Tarix fakültəsini bitirib. 2008-10-cu illərdə cəbhə bölgəsində tağım komandiri (leytenant) kimi xidmət edib.

2013-16-cı illərdə Mədəniyyət və Turizm Nazirliyi və Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin birgə layihəsi olan Gənc Ədiblər Məktəbinin məsul katibi olub. AYB-nin üzvü, prezident təqaüdcüsüdür.

2014-cü ildə Gənclər və İdman Nazirliyi tərəfindən ədəbiyyat sahə-sindəki uğurlarına görə "Gənclər mükafatı" ilə təltif olunub. AYB-nin "Ən yaxşı şeir" və "Nəsimi" müsabi-qəsinin qaliblərindəndir.

edir. Balaca bir şeirlə bu duanı çatdı-rır bizə. Oxuyanda mahiyyətinin nə qədər böyük olduğunu görmək, hiss etmək heç də asan olmur. Çünki bu duanın da qatları var. Enməsi, enil-məsi, zəruri olan qatları.

**Uşaqlıqdan
Tanrı türkü qorusun
dedilər qulağımıza.
Böyüyüb gördüm:
Yox!..**

**Tanrı türkü qorumaqdan çəkinir,
Türk qoruyur Tanrını!
Ən yaxşısı:
Tanrı Türkü qorusun,
Türk Tanrını!**

Duanı oxudunuzmu, Amin dediniz-mi? Düşünürəm ki, bu duanı inacla, istəklə oxuyan hər kəs mütləq amin deyəcək. Çünki türkün türkdən başqa dostu yoxdur və bir də dua tək-cə Alla-ha üz tutmaq deyil. Bu dua həm də özümüzü, birliyimizi qorumaq üçün-dü! Bunu da Emin Piri şeirə çevirib.

Mən Emin Pirinin "Sağ qalan varmı?!" kitabından üç şeir barə-sində fikirlərimi sizinlə bölüşdüm. Və kitabın da adını bir neçə dəfə vurğuladım. İstədim soruşum ki, bi-zi , indiki məqamda isə gerçək şe-i-ri, gerçək sözü duyan varmı? Varsa da, yoxdursa da oxusun Emin Piri-ni.

Əbülfət Mədətoğlu